

Beste Leden van de Haagse Bowls,

In deze prachtige zomer is er bij de Haagse Bowls veel te beleven! Steeds meer leden weten, na de moeilijke COVID-periode de velden van KZ weer te vinden voor een gezellige ochtend Bowls spelen en ontmoeten van de getrouwe bowls-bekenden. In deze nieuwsbrief doen we verslag van twee hoogtepunten van voorjaar en zomer 2020: het voorjaarstoernooi en de strijd om het clubkampioenschap, die uiteraard ook gepaard gaan met gezellige lunches. De foto's spreken voor zich (met dank aan Cathy).

Maarten Reeser, redactie nieuwsbrief

Voorjaarstoernooi 2022:

Het Voorjaarstoernooi

“Mogen of moeten”, dat was de vraag. “Wij mogen weer in het wit spelen”, een enkeling kon de vreugde hierover niet onder stoelen of banken steken en had reikhalzend naar de toernooidag uitgekeken. “Wij moeten weer in het wit spelen”, verzuchtte een enkel minder conventioneel denkend lid. Zoals zo vaak bij een niet meer piepjong gezelschap werd de discussie op het scherpst van de snede gevoerd, waarbij het zwart-witdenken de overhand kreeg en er geen plaats was voor welke kleurnuance dan ook.

Twee spelers trokken zich van de discussie niets meer aan; nee: zij ontliepen die. Zij richtten zich op de jack, wit van kleur, en die vrijwel altijd zwarte bowls. Door steeds hun bowls zo dicht mogelijk bij de jack te rollen, trokken de gezichten van hun tegenstanders wit weg en zag het hun tegenstanders zwart voor de ogen.

Bij de prijsuitreiking viel het tweetal lovende woorden ten deel. Toch was het applaus voor de toernooileiding terecht luider.

Resteert nog de vraag wie de winnaars waren. U leest het hier zwart op wit: Joop van Riessen en Harm Sleboom.

Het clubkampioenschap

Na begin augustus met veel geluk, in het laatste end, de kwartfinale van Loulou te hebben gewonnen, moest ik, in verband met een kleine operatieve ingreep aan mijn rechter pols na 5 augustus, twee weken rust houden. Gevolg was dat ik, overigens in prima overleg, de afgelopen week op maandag de halve finale tegen Robbert moest spelen en op woensdag tegen Barend.

Maandag moest ik, ondanks een voorsprong van drie punten, in het laatste end capituleren voor een briljante finish van Robbert.

Woensdag gebeurde het omgekeerde: met de allerlaatste bal, en veel geluk, werd een achterstand van 1 punt omgebogen in winst met 1 punt.

Aangezien Robbert ook met een punt verschil van Barend had gewonnen, werd de finale een replay van de wedstrijd van maandag. De verschillen waren in alle wedstrijden minimaal en dus beloofde het spannend te

worden. En spannend werd het. Voor een talrijk publiek, ik denk dat meer dan de helft van het totale aantal leden aanwezig was, werd ook deze wedstrijd in het laatste end beslist.

Halverwege was de stand nog precies gelijk (4-4) en pas in het elfde end werd het verschil drie punten in mijn voordeel, net zoals in de halve finale. Het laatste end was bloedstollend spannend: met nog alleen de laatste bal te spelen lag Robbert voor drie, een verlenging leek aanstaande. Alhoewel ik een man van tradities ben leek het me toch geen goed idee om voor de tweede keer en op dezelfde manier het onderspit te delven. Het werd uiteindelijk 9-7 in mijn voordeel, maar alle hulde voor Robbert die het opnieuw heel spannend wist te maken.

Na een zeer geanimeerde lunch moest ik mij samen met mijn vrouw Tonney in allerijl naar Noordwijk verplaatsen om getuige te zijn van de presentatie van het eerste boek van mijn dochter Frederique getiteld: "Het grote Affirmatie Boek", een boek vol woorden die je leven kunnen veranderen. Normaal zou ik dit natuurlijk nooit vermeld hebben, maar misschien lag dit boek ook wel aan de basis van het feit dat ik nu dit verslag mag schrijven. Ik kan het in ieder geval aan alle leden aanraden als het op een mooie ochtend weer eens iets minder goed gaat op het nieuwe kunstgras van HCKZ.

En misschien helpt het U ook wel om in te schrijven voor de Parenwedstrijd op 30 september, een evenement waar ik U in net zo grote getale hoop te treffen als afgelopen vrijdag.

Eddy Bicker